

POSTNOKLASSIK FAN TARAQQIYOTI DAVRIDA TABIIY-ILMIY BILIMLAR

**ЕСТЕСТВЕННОНАУЧНОЕ ЗНАНИЕ
В ПЕРИОД РАЗВИТИЯ ПОСТКЛАССИЧЕСКОЙ НАУКИ**

**NATURAL-SCIENTIFIC KNOWLEDGE DURING
THE DEVELOPMENT OF POST-CLASSICAL SCIENCE**

<https://doi.org/10.5281/zenodo.14207361>

O'zbekiston Milliy universiteti,

Pardayev Sultonmurod

"Falsafa va ma'naviyat asoslari" kafedrasi o'qituvchisi,

falsafa fanlari doktori (PhD)

Annotatsiya: *Ushbu maqolada dunyoning postnoklassik manzarasida tabiiy-ilmiy bilimlarning ochib berilgan. Shuningdek, koinotning kelib chiqish haqidagi bir qator nazariyalar tabiiy-ilmiy bilimlarning o'ziga xos maqomi sifatida tahlil qilingan. Qolaversa, ushu postnoklassik davrda shakllangan tabiiy-ilmiy bilimlarning bugungi kunda insonlarning ilmiy tafakkur tarziga ta'siri ochib berilgan.*

Kalit so'zlar: elektromagnit to'lqinlar, postnoklassik manzara, plazma, atom yadrosi, magnetizm, gidrodinamika, nisbiylik nazariyasi, Shiddatli shishuvchi Koinot modeli.

Аннотация: В статье раскрывается естественнонаучное знание в постноклассической картине мира. Также проанализирован ряд теорий о происхождении Вселенной как уникальный статус естественнонаучного знания. Кроме того, выявлено влияние естественнонаучных знаний, сформировавшихся в этот постноклассический период, на научное мышление современных людей.

Ключевые слова: электромагнитные волны, постноклассический ландшафт, плазма, атомное ядро, магнетизм, гидродинамика, теория относительности, модель сильно раздувающейся Вселенной.

Abstract: *This article reveals natural-scientific knowledge in the post-noclassic world view. Also, a number of theories about the origin of the universe were analyzed as a unique status of natural-scientific knowledge. In addition, the impact of the natural-scientific knowledge formed in this post-noclassic period on the scientific way of thinking of people today is revealed.*

Key words: *electromagnetic waves, post-no classical landscape, plasma, atomic nucleus, magnetism, hydrodynamics, theory of relativity, violently inflating universe model.*

KIRISH

XX asrga kelib dunyoning tabiiy-ilmiy manzarasini asosiy jihatlarini tushunish jarayoni mikrozarralar nuqtai nazaridan insonlar falsafiy tafakkur tarziga katta ta'sir qilishni boshlagan. Tahlilimizcha, sertarmoq daraxt modelini o'zida namoyon etuvchi bu manzara dunyoning postnoklassik manzarasi, deb nomlandi. N.Shermuhamedovning ta'kidlashicha: «Mazkur asr bo'sag'asida fanda inqilob yuz beradi, buning natijasida u oldingi davrning klassik fanidan sezilarli darajada farq qila boshlaydi» (Шермухамедова Н.А., 2020. – Б. 122).

Darhaqiqat, dunyoning tabiiy-ilmiy manzarasida ikkinchi ilmiy inqilob jarayoni sodir bo'ladi, ya'ni dunyoning relyativistik va kvantmexanik manzarasi yuzaga keladi. Shu jihatdan olib qaraganda, G.Gers tomonidan elektromagnit to'lqinlar, Rentgen tomonidan - X-nurlari, M.Bekkerel tomonidan - radioaktivlik hodisasi, M.Plank tomonidan - kvant nazariyasining birinchi ta'limoti va boshqa bir qator kashfiyotlar yaratilishi bilan izohlash mumkin. Bu kashfiyotlar natijasida dunyoning tabiiy-ilmiy manzarasini tarixan almashinishi ro'y beradi. Agar L.Maksvellgacha fizik borliq moddiy nuqtalar ko'rinishida tasavvur qilingan bo'lsa, undan keyin esa fizik borliq mexanika nuqtai nazaridan tushuntirib bo'lmaydigan uzluksiz maydonlardan iborat, deb qaraladigan bo'lgan.

Dunyoning postnoklassik manzarasida rivojlanishning chiziqli va sinusoid modeli inkor qilindi va o'zaro muvofiqlashgan rivojlanish taraqqiyotning kafolatlashi isbotlandi. Shuningdek, insoniyatni saqlash va asrash yo'lida nafaqat texnologik taraqqiyot, balki inson tafakkuri, uning dunyoqarashi muhim rol o'ynashiga ishonch hosil qilindi.

METODOLOGIYA. B.Xayriddinov., Sh.Jo'rayev., A.Risboev., A.Tashatovlarning yozishicha: «Hozirgi kosmologiya koinot evolyutsiyasining rivojlanish ehtimollik modeliga ko'ra koinot shishish inflyatsion nazariyasini ko'rsatadi, unga ko'ra, evolyutsiya sinergetik o'z-o'zini boshqaradigan jarayon deb ko'rildi» (Хайриддинов Б., Жўраев Ш., Рисбоев А., Ташатов А., 2014. – Б.35.). Shuningdek, O'.O'sarovning yozishicha: «XX asrda yangi davr kirib keldi, Olamning fizik manzarasi prinsipial yangi relyativistik va kvantmexanik manzaraga aylandi» (O'sarov O'.T., 2004. – Б. 22.). Xususan, ushbu davrda dunyoning tabiiy-ilmiy manzarasi asosi bo'lgan kvant mexanikasi shakllanish jarayoni boshlangan. Darhaqiqat, kvant mexanikasi fizika fanida mikrozarralarning muayyan tashqi maydonlardagi harakat qonunlarini o'rganuvchi bo'limdir. Jumladan, hozirgi davrda kvant mexanikasi qattiq jismlarning xossalalarini, o'ta o'tkazuvchanlik va oquvchanlik kabi fizik hodisalarni tushunishga yordam bermoqda.

Tahlilimizcha, fransuz fizik olimlaridan biri Bekkerl bo'lib, u uran tuzlarida lyuminessensiya hodisasini o'rganayotib g'aroyib hodisaga duch kelganligini aytish mumkin. Xususan, u uran tuzini fotoplastinka ustida tasodifan unutib qoldirib, keyinroq kelib ko'rganda plastinkaga tuzning surati o'tib qolganligini ko'radi. Bekkerl bunday tuzlarni

qog'ozdan, yupqa metaldan oson o'tuvchi, havoni ionlashtiruvchi noma'lum nur chiqaradi, degan xulosaga kelgan. Shu jihatdan olib qaraganda, N.A.Shermuxamedova fikricha: «Bekkerl nurlari kabi nur taratuvchi elementlarni izlab Per Kyuri (1859-1906) va Mariya Skoldovskaya Kyuri (1867-1934) radiaktivlik hodisalar - poloniy va radiyni kashf qildi» (Shermuxamedova N.A. 2021. – B. 46.). Shu ma'noda aytish kerakki, ularning radioaktiv elementning nurlanishi natijasida boshqa element atomiga o'tishini ilmiy jihatdan isbotlab berishi e'tirofga loyiqdir. Qolaversa, bu davrda mikrozarrachalarning to'lqinli va atom xususiyatga ega tabiatni mavjudligi dunyoning tabiiy-ilmiy manzarasida yangicha qarashlarni shakllanishiga olib keldi.

Darhaqiqat, shu o'rinda aytish mumkinki, kvantlash g'oyasining keyingi rivoji Eynshteyn tomonidan o'ziga xos ko'rinishda rivojlantrilgan. Shuningdek, uning gipotezasiga binoan yorug'ikni to'lqin ko'rinishida emas, aksincha har birining energiyasi kvantlar (fotonlar) oqimi ko'rinishida tasavvur qilinadi. Ayni paytda ushbu gipoteza mikrozarralar dunyosining korpuskulyar-to'lqin dualizmi to'g'risidagi ikkinchi asosiy prinsip, deb aytish mumkin. G.Axmedova, O.B.Mamatqulov, I.Xolbayev kabi fizik olimlar fikricha: «Bundan esa Plank doimiyligi kvantlash prinsipi va korpuskulyar-to'lqin dualizmi bilan bog'liq ekanligi ko'rindi. Bunday fakt mikrodunyo fizikasida ikki fundamental prinsiplarning ichki birligini ko'rsatadi» (Axmedova G., Mamatqulov O., Xolbayev I. 2013. – B.9.). Bizning fikrimizcha, ushbu yondashuvga ilmiy nuqtai nazardan qo'shilish mumkin. Chunki hozirgi fan olimlarining aniqlashicha yorug'lik hodisalari to'lqinli va korpuskulyar tabiatga ega ekanligi, qolaversa, har ikkisi ham bir birlikni o'zida jamlashini ta'kidlashmoqda.

Bu davrda Rezerfordning yadro (planetar) modelini to'ldirgan olim daniyalik fizik Nils Bor bo'lib, u atomlarda statsionar orbitalar mavjudligini tahlil qilganligini e'tirof etish lozim. Jumladan, u elektronlar harakati vaqtida energiya tarqatmasligini tushuntiradigan atomning kvant modelini ishlab chiqqan. N.A.Shermuxamedova fikricha: «Bu Rezerford-Bor modeli nomini olib, atomning oxirgi modeli hisoblanadi» (Shermuxamedova N.A., 2021. – B. 47.).

Shu jumladan, Nils Bor quyidagi postulatlarni e'lon qilgan. Ular quyidagicha:

1. Atom sistemasiga muayyan E energiya mos kelganida mazkur tizim kvant harakatida bo'ladi.
2. Atom bir statsionar holatdan ikkinchisiga o'tganda elektromagnit kvant energiya chiqaradi yoki yutadi.

Tahlilimizga ko'ra, A.Eynshteynning nisbiylik nazariyasini dunyoning tabiiy-ilmiy manzarasida haqiqiy inqilob bo'lgan, desak aslo mubolag'a bo'lmaydi. Chunki aynan uning nisbiylik nazariyasini isbot qilishidan boshlab fan olamida noklassik fan davri boshlanadi. Xususan, u kashf qilgan maxsus nisbiylik nazariyasiga ko'ra, ya'ni tezligi yorug'lik tezligiga yaqin bo'lgan barcha fizik hodisalarning qonuniyatini, tortishish maydonini hisobga olmagan xolda, tushuntirib beradi.. Shuningdek, ushbu nazariyani ilmiy jihatdan umumiyligi ma'nodagi relyativistik mexanika ekanligini asoslash mumkin. A.No'monxo'jayev

yozishicha: «Relyativistik mexanikaning maxsus nisbiylik nazariyasi asosida uning quyidagi ikki postulati yotadi:

1) Yorug'lik tezligining doimiylik prinsipi: yorug'likning vakuumdagi tezligi (*c*) barcha inersial sanoq sistemalarida o'zgarmas bo'lib, manbalarning va qayd qiluvchi asboblarning harakatiga bog'liq bo'lmaydi;

Nisbiylik prinsipi: biror inersial sanoq sistemasida o'tkazilgan har qanday fizik (mexanik, elektrik, optik) tajribalar bilan shu sistema tinch yoki harakatda ekanligini aniqlash mumkin emas, ya'ni fizika qonunlari barcha inersial sanoq sistemalarida bir xil sodir bo'ladi» (Нўмонхўжаев А.С., 2001. – Б. 111.).

Yuqoridagi tahliliy postulatlardan aytish mumkinki, relyativistik mexanika shu vaqtgacha mavjud bo'lib kelayotgan klassik mexanika qonunlarini inkor qilmasligini, aksincha, uning amal qilish chegara chiziqlarini ko'rsatib bergenligini alohida tilga olish zarur. Shu jihatdan olib qarasak, uning qarashiga ko'ra bizni qurshab turgan tabiatda hech bir jism yorug'lik tezligiga teng tezlikda harakatlana olmasligini ta'kidlaydi. Qolaversa, u yer yuzidagi barcha harakatlanuvchi jismlarning tezligi, yorug'lik tezligiga nisbatan nolga tengligini isbotlab beradi.

Ayniqsa, umumiy nisbiylik nazariyasida Eynshteyn nisbiylik prinsipini kengaytiradi, va ushbu prinsipni noinersial sistemalarga ham qo'llaganligini xulosa qilish mumkin. B.To'rayev yozishicha: «Eynshteynnning xususiy nisbiylik nazariyasi quyidagi xususiyatlarga ega, ya'ni:

1. Fazo va vaqtning tabiat o'r ganilayotgan sistemaning harakat tezligiga bog'liq.
2. Fazo va vaqt absolyut emas, balki nisbiydir.
3. Fazo va vaqtning xususiyati sistemaning harakat tezligi va jism massasi bilan chambarchas bog'liqdir.
4. Koinotning fazo va vaqt o'lchamlari chekli va chegaralidir.
5. Fazo va vaqt Yevklid geometriyasi talablariga har doim ham bo'ysunavermasligi nazariy asoslangan.
6. Koinotning fazoviy o'lchami ham, unda vaqtning o'tishi ham, cheksiz emasligi, fazoning hamma nuqtalari ham birday emasligi, vaqtning o'tishi esa har doim birday bo'lgan emasligi kabi jihatlariga aniqlik kiritilgan. Fazoning o'lchamliligi o'zgarib turadi» (Тўпaeв Б.O., 2022. – Б.37.).

Xususan, ushbu davrda Eynshteynnning nisbiylik nazariyasini amaliyotda qo'llashga katta hissa qo'shgan rus fizik olimlardan biri Lev Landaudir. Xususan, u Nils Borning shogirdi bo'lib, o'ta oquvchanlik va o'tkazuvchanlik, fazoviy o'tishlar, kvant suyuqliklari kabi nazariyalarning masalalari bo'yicha bir qator ilmiy ishlar olib boradi. Shuni alohida ta'kidlashimiz mumkinki, u fizik-nazoriyatchi sifatida plazma, atom yadrosi, magnetizm, gidrodinamika kabi tabiiy-ilmiy bilimlarni rivojlanishiga katta hissa qo'shganligini alohida tilga olish lozim.

TAHLIL VA NATIJALAR

Yuqoridagi ilmiy tahlillardan kelib chiqib, shuni aytish lozimki, XX asrda paydo bo'lgan kvant mexanikasi, atom va yadro fizikasi, qattiq jismlar nazariyasi, mikrozarralar fizikasi kabi bir qator sohalarning rivojlanishi matematik tadqiqotlarning negizini o'zida jamlaganligini aytish mumkin. Mexanika va fizikaning ko'plab masalalari xususiy hosilali differensial tenglamalar muammolarini yechishga qaratiladi. Shuningdek, fizika fanidagi masalalarni matematik jihatdan tushunib yetishga o'ziga xos asos vazifasini bajargan, deb taxmin qilish mumkin.

Darhaqiqat, shu jihatdan yondashadigan bo'lsak, fizikaviy jarayonlarning matematik modelini qurish va uni amaliyatga joriy etish matematik fizikaning asosiy vazifasi ekanligi muhim ahamiyat kasb etadi. Shunga ko'ra, mexanika va fizikaning bir qator masalalari ikkinchi tartibli xususiy hosilali differensial tenglamalar orqali amaliyatga tadbiq qilish jarayonida o'z tasdig'ini topmoqda. Xususan:

1. Issiqlik tarqalish tenglamasi;
2. Bir o'lchovli issiqlik tarqalish tenglamasi;
3. Ikki o'lchovli issiqlik tarqalish tenglamasi;
4. Uch o'lchovli issiqlik tarqalish tenglamasi;
5. Puasson va Laplas tenglamasi.

Yuqorida keltirilgan tenglamalar matematik fizikaning asosiy tenglamalari deb nomlanib kelingan. Shu bilan birga, ushbu davrga kelib kvant mexanikasining yaratilishi, texnika va texnologiyaning juda keng miqyosda tarqalishi, shuningdek, yarimo'tkazgichlarning olimlar tomonidan kashf qilinishi orqali nanotexnologiyalar haqidagi fan yuzaga keladi.

Darhaqiqat, Shiddatli shishuvchi Koinot modeliga ko'ra dastlab Koinotning butun energiyasi kvant vakuumida mujassamlashganligi va vakuumning qo'zg'alishi natijasida energiya otilib chiqqan. Bu hodisa kvant vakuumida hosil bo'lgan manfiy bosim tufayli yuzaga kelgan kosmik itarish kuchi ta'sirida ro'y bergan portlash orqali paydo bo'lganligini ta'kidlash zarur. Natijada bu ulkan kuch Koinotni shiddat bilan kengayishiga olib kelgan. Shuningdek, V.Sitter va A.Fridman kengayuvchi va zichlashuvchi koinot modellar (nostatsionar modellar)ini ilgari surgan. Xususan, B.To'rayevning yozishicha: «A.Fridman kengayuvchi fazoga ega bo'lgan Koinotning quyidagi 3 xil yechimini ishlab chiqqan:

Birinchi xolda Koinotdagi modda va nurlanishlarning o'rtacha zichligi muayyan kritik kattalikka teng bo'lsa, dunyoviy fazo Yevklid geometriyasini talablariga muvofiq kelib, Koinot dastlabki nuqtaviy holatdan chegarasiz ravishda kengayib ketadi.

Ikkinchi xolda agar Koinotdagi modda va nurlanish zichligi kritik zichlikdan kichik bo'lsa, bunday Koinotning fazosi Lobachevskiy geometriyasini talablariga muvofiq kelib, u ham chegarasiz kengayuvchi koinotdir.

Uchinchi xolda agar Koinotdagi modda va nurlanish zichligi kritik zichlikdan katta bo'lsa, bunday Koinotning fazosi Riman geometriyasiga muvofiq kelib, kengayish muayyan darajaga yetgach, torayish jarayoni bilan almashadi va unday Koinot tobora zichlashib borib, oxir oqibatda yana dastlabki kichik nuqtaviy singulyar holatiga qaytadi» (Týpaev

Б.О., 2022. – Б.82-83.). Yuqorida keltirilgan koinot modellari orqali XX asrda koinotning qanday ko'rinishda rivojlanib borayotganining bir isbotidir. Shuningdek, D.Raup va D.Vafentaynlarning fikricha Yerda hayot o'n martagacha tugab, yangitdan boshlangan — «qayta tug'ilgan» va ularning har biri turli bioximik asoslarda kechgan. A.Abdurahmonov yozishicha: «Hayot Yerda deyarli 3 mlrd 620 mln. yil muqaddam vujudga kelgan. Quyosh tizimimiz esa kamida 5 mlrd yoshda deb belgilangan» (Abdurahmonov.A., 2005. – B-28.). Bu esa yerda hayotning paydo bo'lishi muammosini yechishga katta yordam bergenligini ta'kidlash mumkin.

Klassik fan taraqqiyotida o'zining mustaqil rivojiga ega bo'lgan biologiya, postnoklassik fanlar – genetika va gen injeneriyasi, keyinchalik biotexnologiyalar rivojlandi, bu esa, tibbiyot sohasining rivojlanishi, transplantalogiya, sun'iy organlarning yaratilishi va ulardan foydalanish jarayonlarida o'z ifodasini topdi.

XULOSA. Xulosa sifatida shuni alohida ta'kidlash lozimki, dunyoning postnoklassik manzarasida tabiiy-ilmiy bilimlarning maqomi yanada yuksak darajaga ko'tarildi. Fundamental fan hisoblangan fizika negizida shakllangan mexanika qonunlariga tayangan xolda, termodinamika va XX asrning 30-yillarida kibernetika, kibernetika negizida sinergetika rivojlandi.

Uchinchi ming yillikda dunyoning postnoklassik manzarasi dunyoning xolonom manzarasi deb ham nomlandi. Shuningdek, tabiiy-ilmiy bilimlardan nafaqat ijobjiy kuch, balki buzg'unchi kuch sifatida foydalanish jarayonlari yanada tezlik bilan rivojlandi. Atom va yadro qurollarining kashf qilinishi, atom suv osti kemalarining yanada yangi ko'rinishlarni ishlab chiqilishi, harbiy qurollarning takomillashishi fikrimizning isboti sifatida keltirish mumkin.

ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Abdurahmonov.A. Saodatga eltuvchi bilim. – Toshkent: Movarounnahr, 2005. – B-28.
2. Шермухамедова Н.А. Фалсафага кириш. – Тошкент: Ношир, 2020. – Б. 122.
3. O'sarov O'.T. Tabiatshunoslik asoslari. – Toshkent: Mehnat, 2004. – B. 22.
4. Shermuxamedova N.A. Ilmiy tadqiqot metodologiyasi. – Toshkent: Innovatsiya-Ziyo, 2021. – B. 46.
5. Axmedova G., Mamatqulov O., Xolbayev I. Atom fizikasi. – Toshkent: Istiqlol, 2013. – B. 9.
6. Нўмонхўжаев А.С ва бош. Физика. – Тошкент: Ўқитувчи, 2001. – Б. 111.
7. Тўраев Б.О. Борлик (фалсафий таҳлил) // Ином Бухорий халқаро илмий-тадқиқот маркази. – Самарқанд-Тошкент: Munis design group, 2022. – Б.37.
8. Хайдаридинов Б., Жўраев Ш., Рисбоев А., Ташатов А. Табиий фанларнинг замонавий концепцияси. – Тошкент: Noshir, 2014. – Б. 35.